

GRE

Analiza problema

Univerzitet u Beogradu,
Matematički Fakultet

Vojkan Cvijović
Maksim Đurđevac
Saša Cvetković

Beograd,
decembar 2017

PREUZETO SA:

https://www.ets.org/gre/revised_general/prepare/analytical_writing/issue/pool

TEMA:

Nacije bi trebale obustaviti vladina sredstva za umetnost kada je značajan broj njihovih građana gladan ili nezaposlen.

ODGOVOR:

U vreme ekonomske stabilnosti, vrednost umetnosti retko se vidi kao suvišna. Kada je novac na raspolaganju, potražnja za umetnošću se lako ispunjava vladinim finansiranjem – same umetničke revolucije često su se razvijale ruku pod ruku sa kulturnim i ekonomskim prosperitetom. Međutim vremena fiskalnih depresija su često iza samog ugla. Tokom ovog perioda, vlade bi trebalo da obustave ovo finansiranje - bez obzira na bitnost umetnosti za kulturu - i zameniti je podrškom za gladne članove zajednice koje se bore da prežive.

Oni koji se zalažu za suspenziju finansiranja umetnosti mogu se smatrati filistinima. Međutim, ova izjava uopšte ne pokreće pitanje vrednosti umetnosti. Zapravo, ovaj argument čak ne pokušava da tvrdi da vlada uopšte ne bi trebala finansirati umetnost. Umesto toga, ovaj argument govori da ljudski život vredi više od idealističkih umetničkih vrednosti i jednostavno traži da se umetnička sredstva suspenduju - ne otkazuju se u potpunosti - sve dok ne prođe ekonomski problem.

Hajde da zamislimo da SAD doživljavaju još jednu veliku depresiju. U takvim vremenima ekonomskog poremećaja, stanovništvo nije bilo zabrinuto oko pravljenja vremena za muzej umetnosti. Naprotiv, oni su čekali u linijama hleba, nadajući se da će pronaći hranu kako bi osigurali opstanak. Kada su većina građana gladni, beskućnici i bore se da prežive, dužnost je da vlada obezbedi svoje ljude. Ustav Sjedinjenih Država ne obećava umetnički izraz, on obećava život - i bez podrške vlade, mnogi građani u ekonomskom katastrofama umiru bez hrane, vode, skloništa i medicinske zaštite. U takvim situacijama, apsolutno je bitno da umetnička sredstva budu stavljena na poslednje mesto kako bi se prvo osiguralo da se zadovolje osnovne potrebe svih građana.

Međutim, može se tvrditi da su se umetnička nasleđa često stvarala iz baš takvih situacija, kao što su vremena ekonomskih teškoća. Slično tome neverovatna umetnička dela zapravo su donela svest i podršku siromašnim zajednicama - u tom smislu, umetničko finansiranje može u stvari podstaći dalje nevladino fiskalno finansiranje, stoga prouzrokujući da se problem rešava brže i efikasnije.

Zaključak:

U savršenom svetu, vlade bi mogla istovremeno podržati umetnost i osnovne potrebe svih građana. U stvarnosti, podrška vlade je često ograničena. Shodno tome, argument da umetničko finansiranje treba obustaviti u korist poboljšanja prihoda siromašnih zajednica je i validno i opravdano.